

تعیین برخی خواص فیزیکی کشمش

امید میرزاییگی کسبی، امین‌اله معصومی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار گروه ماشین‌های کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده

خواص فیزیکی کشمش سلطانی^۱ با توجه به محتوی رطوبتی اندازه گیری شدند. اقطار کوچک، متوسط و بزرگ در رطوبت ۱۱٪ (تر پایه^۲) اندازه گیری و قطر متوسط هندسی^۳ و کرویت^۴ محاسبه شدند بر پایه قطر متوسط هندسی، کشمش‌ها به سه گروه ریز، متوسط و درشت تقسیم‌بندی شدند. چگالی ظاهری^۵، چگالی دانه‌ای^۶ و ضریب اصطکاک^۷ محصول روی سطح چوب در سه سطح رطوبتی، ۱۵٪ و ۲۰٪ (تر پایه) اندازه گیری و روابط ریاضی بین این خواص با محتوی رطوبتی تعیین شد. از نظر اندازه، گروه متوسط بیشترین درصد محصول را به خود اختصاص داد (۴۳٪). با افزایش محتوای رطوبتی، چگالی ظاهری و ضریب اصطکاک ایستایی روی سطح چوب افزایش و چگالی دانه‌ای کاهش یافت. روابط ریاضی بین خواص فیزیکی اندازه‌گیری شده با محتوی رطوبتی به صورت چند جمله‌ای‌های درجه ۲ بدست آمدند.

کلمات کلیدی: کشمش، خواص فیزیکی، چگالی توده ای، چگالی دانه‌ای، ضریب اصطکاک

- Sultana Raisin

- Wet Base

Geometric mean diameter

Sphericity

Bulk density

-Particle density

Coefficient of friction

مقدمه

کشمش، از خشک کردن ارقام خاصی از انگور بی دانه بدست می آید و یکی از محصولات تجاری مهم در دنیاست. ایران پس از کشورهای ترکیه و ایالات متحده سومین تولید کننده کشمش در جهان می باشد [۲]. شهرستان ملایر واقع در جنوب استان همدان، یکی از تولیدکنندگان اصلی کشمش در کشور است. در این شهرستان رقم خاصی از انگور بی دانه که به نام "انگور کشمش" مشهور است به منظور تولید کشمش خشک می شود. بسته به شیوه خشک کردن، کشمش با رنگ های متفاوتی (طلایی، سبز و قهوه ای) تولید می شود. روش غالب خشک کردن شامل انجام پیش تیماری^۱ روی انگور و قرار دادن آن در معرض نور خورشید است. کشمش بدست آمده از این روش به کشمش سلطانی مشهور است. خواص فیزیکی محصول برای اجرای صحیح و بهینه مراحل فرآوری، مورد نیاز است. ابعاد، چگالی، ضریب اصطکاک و ... از مهمترین خواص فیزیکی کشمش می باشند. دو خاصیت ابعاد و چگالی در بسته بندی و زاویه اصطکاک جهت بررسی انتقال محصول بین مراحل فرآوری استفاده می شوند. هدف از انجام این تحقیق بدست آوردن خواص فیزیکی کشمش ملایر از قبیل ابعاد، چگالی ظاهری، چگالی دانه ای و ضریب اصطکاک در سه سطح رطوبتی ۱۱٪، ۱۵٪ و ۲۰٪ (تر پایه) جهت استفاده در کارخانه جات فرآوری این محصول می باشد. این سه سطح رطوبتی بدین علت انتخاب شدند که: رطوبت اولیه محصول رسیده به آزمایشگاه ۱۱٪ (تر پایه) در حالی که رطوبت مجاز برای انبارداری کشمش ۱۵٪ (تر پایه) است [۳ و ۹]. همچنین اگر محصول به منظور حذف مواد شیمیایی باقی مانده از محلول پیش تیماری شستشو شود، رطوبت آن پس از شستشو حدود ۲۰٪ (تر پایه) خواهد بود.

مواد و روشها

برای انجام آزمایشها کشمش سلطانی از بازار محلی در شهر ملایر بطور تصادفی تهیه گردید و بصورت بسته بندی شده در نایلون به آزمایشگاه آورده شد. مطابق آنچه در محل مرسوم است، پیش تیماری انجام شده به منظور تهیه این کشمش با غرق کردن انگورها در محلول ۱٪ روغن اتیل اولئات و ۵٪ هیدرواکسید پتاسیم انجام شده بود. محتوای رطوبتی محصول رسیده به آزمایشگاه ۱۱٪ (تر پایه) بود که با قرار دادن نمونه محصول به مدت ۶ ساعت در اون خلایی و در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد بدست آمد [۱]. سپس محصول در نایلون های زیپی بسته بندی شده و به صورت لایه نازک به مدت ۲۴ ساعت به منظور از بین رفتن اثر تراکم که موجب تغییر در ابعاد می شود، در داخل یخچال و در دمای ۶ درجه سانتی گراد قرار گرفت. نایلون حاوی محصول بعد خارج سازی از یخچال به مدت ۲ ساعت در دمای آزمایشگاه (۲۳°C) قرار گرفت و سپس اندازه گیری ها با استفاده از کولیس دیجیتال (GUANGLU, 2003) با دقت ۰/۱ میلی متر، بر روی ۱۰۰ حبه که بطور تصادفی انتخاب شده بودند، انجام شد. سه بعد طول (L)،

عرض (W) و ضخامت (T) برای هر ۱۰۰ حبه اندازه گیری و سپس قطر متوسط هندسی (Dp) و کرویت (S) مطابق فرمول‌های زیر محاسبه شدند:

$$D_p = (LWT)^{1/3} \quad (1)$$

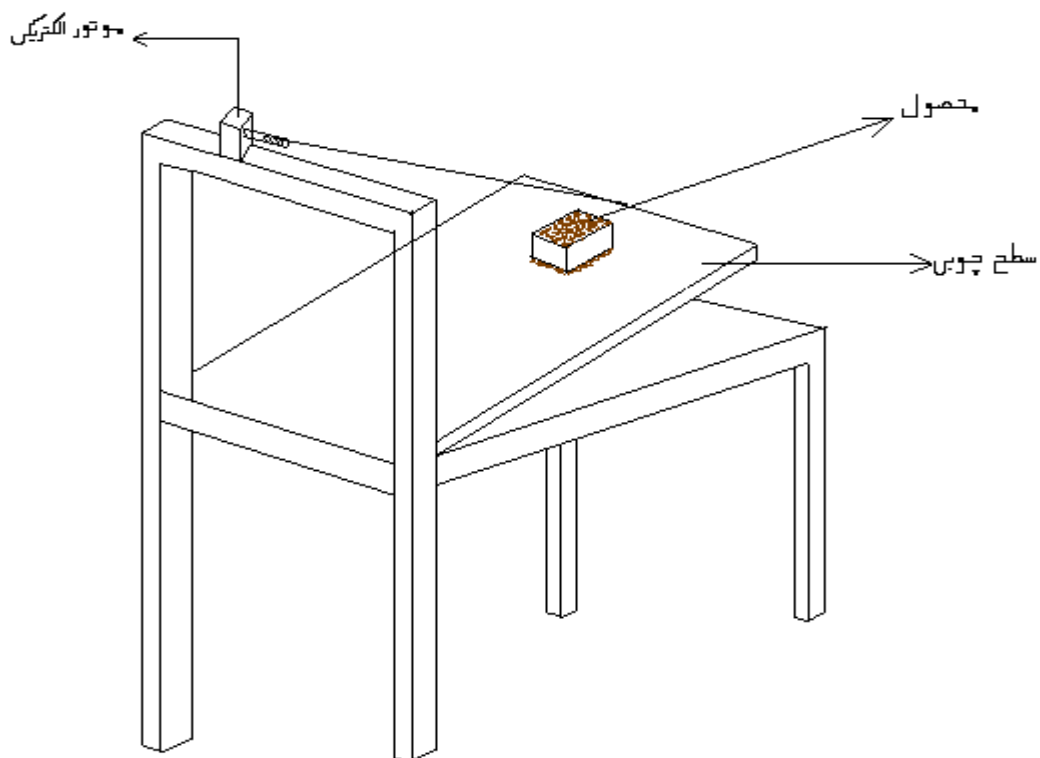
$$S = (LWT)^{1/3}/L \quad (2)$$

بر پایه قطر متوسط هندسی، محصول به سه گروه درشت، متوسط و ریز تقسیم بندی شد. با توزین و اضافه کردن آب مورد نیاز، دو نمونه محصول با محتوی رطوبتی ۱۵٪ و ۲۰٪ (تر پایه) تهیه شد. این دو نمونه در داخل پلاستیک‌های زیپی بسته‌بندی شده و به منظور یکنواخت شدن توزیع رطوبت به مدت ۴۸ ساعت در یخچال در دمای ۶ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند.

برای اندازه‌گیری چگالی ظاهری، محصول توسط یک قیف از ارتفاع ۱۵ سانتی‌متری به داخل یک ظرف استوانه‌ای با قطر مقطع ۱۰ سانتی‌متر و حجم ۵۰۰ سانتی‌متر مکعب ریخته شد تا جایی که از دهانه ظرف خارج شود سپس با یک خط‌کش فلزی محصول مماس با دهانه ظرف صاف شده و مقدار اضافی حذف شد. بعد از توزین و با توجه به معلوم بودن حجم ظرف چگالی ظاهری محصول بدست آمد. برای هر سطح رطوبتی آزمایش ۵ بار تکرار شد.

برای محاسبه چگالی دانه‌ای، از هر سطح رطوبتی محصول ۵ نمونه با وزن مشخص در داخل الکل ریخته شده در استوانه مدرج غرق و حجم حبه‌ها با توجه به جابجایی الکل در استوانه مدرج تعیین شد. با استفاده از مقادیر اندازه‌گیری شده برای وزن و حجم نمونه‌ها، چگالی دانه‌ای محصول بدست آمد.

اندازه‌گیری زاویه اصطکاک محصول روی سطح چوب با استفاده از دستگاه نشان داده شده در شکل ۱ انجام شد. توده محصول در داخل جعبه‌ی چوبی مکعبی بی‌ته به ابعاد ۱۰*۱۰*۸ سانتی‌متر که روی سطح چوبی افقی قرار داشت ریخته شد. سپس به منظور جلوگیری از تماس با سطح، جعبه کمی بالا آورده شد (تا جایی که محصول از زیر آن خارج نشود). زاویه سطح با افق توسط یک موتور الکتریکی افزایش پیدا کرد تا زمانی که محصول شروع به لغزش کند. به محض لغزش، زاویه سطح با افق اندازه‌گیری شده و ضریب اصطکاک با تانژانت گیری از این زاویه محاسبه شد. از هر سه سطح رطوبتی ۵ نمونه انتخاب و زاویه اصطکاک اندازه‌گیری شد.

شکل ۱ - دستگاه اندازه‌گیری زاویه اصطکاک

از نرم‌افزار اکسل به منظور یافتن روابط موجود بین خواص فیزیکی و محتوای رطوبتی استفاده و معادلات مربوطه استخراج شد.

نتایج و بحث

جدول ۱ ویژگی‌های ابعادی محصول را نشان می‌دهد. مقادیر بدست آمده کشمش ملایر را از نظر اندازه از کشمش‌های تولید شده در مناطق دیگر متمایز می‌کند. همانطور که مشاهده می‌شود بیشترین درصد محصول در گروه متوسط جای گرفته است.

جدول ۱- ویژگی های ابعادی محصول کشمش

خاصیت فیزیکی	کل	دسته بندی اندازه‌ای**		
		ریز (< ۸ mm)	متوسط (۸-۹ mm)	درشت (> ۹ mm)
در صد محصول				
درصد تعدادی	۱۰۰	۳۵	۴۳	۲۲
درصد وزنی	۱۰۰	%۲۴	%۴۱	%۳۵
میانگین ابعاد				
قطر بزرگ mm	۱۲/۰۳ ± ۱/۶۰	۱۰/۲۴ ± ۱/۱۲	۱۲/۵۴ ± ۰/۹۰	۱۳/۴۱ ± ۰/۹۶
قطر متوسط mm	۸/۸۵ ± ۱/۲۱	۸/۲۰ ± ۱/۳۴	۸/۹۲ ± ۱/۴۰	۱۰/۴۲ ± ۱/۵۲
قطر کوچک mm	۵/۷۲ ± ۰/۹۹	۴/۷۰ ± ۱/۳۲	۶/۳۱ ± ۱/۴۷	۷/۳۸ ± ۱/۵۱
قطر متوسط هندسی mm				
	۸/۳۳ ± ۰/۹۲	۷/۷۳ ± ۰/۹۶	۸/۵۴ ± ۱/۰۳	۱۰/۲۲ ± ۰/۸۸
کرویت	۰/۷ ± ۰/۰۷	۰/۶۸ ± ۰/۰۶	۰/۷۱ ± ۰/۰۸	۰/۷۲ ± ۰/۰۴

N=100*رطوبت محصول در حین انجام آزمایش ۱۱٪ تر پایه بود. ** تقسیم بندی بر اساس قطر متوسط هندسی

خواص وابسته به رطوبت محصول کشمش در جدول ۲ آمده است. مشاهده می‌شود که با افزایش محتوای رطوبتی، چگالی ظاهری افزایش و چگالی دانه‌ای کاهش پیدا کرده است. این روند را می‌توان اینگونه تفسیر کرد که افزایش محتوای رطوبتی دو اثر روی حبه‌های کشمش دارد، یکی نرم شدن بافت و دیگری پف کردگی. در چگالی ظاهری نرم شدن بافت موجب می‌شود تا در اثر فشار وزن محصول خلل و فرج بین حبه‌ها پر شده و چگالی ظاهری افزایش یابد ولی همین فشار عامل دوم (پف کردگی) اثر قابل توجهی نداشته باشد. اما در چگالی دانه‌ای پف کردگی عامل غالب است. افزایش محتوای رطوبتی موجب پف کردگی بیشتر، افزایش حجم حبه‌ها و کاهش چگالی دانه‌ای محصول می‌شود. ضریب اصطکاک نیز با افزایش محتوای رطوبتی (در محدوده مورد آزمایش) افزایش پیدا کرد. افزایش رطوبت موجب نرم شدن محصول و فرو رفتن بیشتر در ناهمواری‌های ریز سطح شده و موجب افزایش ضریب اصطکاک می‌شود.

جدول ۲- خواص وابسته به رطوبت محصول کشمش

ضریب اصطکاک	محتوی رطوبتی (w.b.)	چگالی ظاهری (g/cc)	چگالی دانه‌ای (g/cc)	ضریب
۰/۱۱	۰/۶۰۹ ± ۰/۰۲۹	۱/۴۸۴ ± ۰/۰۷۰	۰/۶ ± ۰/۰۶	
۰/۱۵	۰/۶۳۶ ± ۰/۰۱۸	۱/۴۸۰ ± ۰/۰۱۴	۰/۷۳ ± ۰/۱۱	
۰/۲۰	۰/۶۸۰ ± ۰/۰۰۶	۱/۴۷۹ ± ۰/۰۲۱	۰/۷۹ ± ۰/۰۹	

*اعداد بدست آمده حاصل از میانگین گیری بین ۵ مقدار می‌باشند.

بهترین ارتباط بین خواص فیزیکی محصول و محتوی رطوبتی در محدوده آزمایش شده، توسط روابط چندجمله‌ای^۱ برقرار شد. این روابط در جدول ۳ آمده‌اند.

جدول ۳ - روابط بین خواص فیزیکی محصول و محتوی رطوبتی

ضریب اصطکاک	چگالی دانه‌ای	چگالی ظاهری
$y = -0.002x^2 + 0.072x + 0.01$ R² = 0.84	$y = -0.002x^2 + 0.076x + 0.84$ R² = 0.72	$y = 0.001x^2 + 0.001x + 0.57$ R² = 0.76

***y** خاصیت فیزیکی و **x** محتوی رطوبتی (درصد ترپایه) می‌باشد

نتیجه گیری

محتوای رطوبتی و اندازه جبه‌های کشمش بر روی خواص فیزیکی آن اثرگذار است. با افزایش محتوی رطوبتی کشمش (بین ۰/۱۱ تا ۰/۲۰ تر پایه) چگالی ظاهری آن افزایش و چگالی دانه‌ای کاهش پیدا کرد. ضریب اصطکاک ایستایی کشمش روی سطح چوبی با افزایش محتوی رطوبتی (بین ۰/۱۱ تا ۰/۲۰ ترپایه) افزایش پیدا کرد.

- [1] Bolan F. E., 1984. Fruit products, In AOAC official methods of analysis, ed. W.Horwitz, 413-418, Washington DC: AOAC.
- [2] FAO. 2006. FAO Year book of production, 2006. Rom: FAO
- [3] Jacob H. E., 1944. Factors influencing the yield, composition and quality of raisins, Bulletin No. 683. Berkeley, CA: Agricultural Experiment Station, Univ. of California press.
- [4] Masoumi A. A., L. G. Tabil, 2003. Physical properties of chick pea (*c. arietinum*) cultivars, Paper at the ASAE Annual International Meeting, Las Vegas, Nevada, USA, 27-30 July 2003.
- [5] Ponting J. D. and D. M. McBean, 1970. Temperature and dipping treatment effects on drying rates and drying time of grapes, prune and other waxy fruits, Food Technol., 24(12), 1403-1406.
- [6] Riva M. and C. Peri, 1986. Seedless grapes, J. Food Technol., 21(2), 199-219.
- [7] Saravacos G. D. and Marousis, 1988. Effect of ethylolate on the rate or air drying of foods, J. Food Eng., 7(4), 263-270.
- [8] Saravacos G. D., G. K. Vagenas, D. Marinos-Kouris, 1990. Thermal properties of raisins, J. Food Eng., 11, 147-158.
- [9] Winkler A. J., J.A. Cook, W. M. Kliewer and L. A. Lider, 1974. General viticulture, Berkeley, CA: Univ. of California press.